



### Ziceri și...reziceri ...

Când tânărul profesor matematician și poet vâlcean, **Florentin Smarandache**, a emigrat „clandestin” din țarul ceaușist, fiii familiei sale, erau de numai 9 ani – Mihai, și de 2 ani, Silviu ... Vezi imaginile). ...Acest om- bibliotecă al exilului românesc, își asuma – un „Destin” ( paradox la predestinare?) – amintind de una dintre cărțile sale, sau mai inspirat zis, a dovedit că „Totul este posibil, chiar imposibilul”...” A fost inițial un exil în propria țară, exil interior...Viața acestui atât de special, intuitiv și răzbătător este un itinerar inițiativ din care ai ce învăța, o enciclopedie vie, este operă: opera de sine a Libertății ca program sufletesc, sfidare prin demnitate și curaj, a căzăturii din virtutea răbdării, în lașitatea tristă a ceea ce francezii numesc mancurtizare, îndobitocire...

Prin ani, acest cumva exotic (?) cavalier al Bravurii și inteligenței, am făcut schimb de cărți, am dialogat printre cei anume simpatetici cu el...” Mențin corespondența cu scriitorii români contemporani, unii au colaborat la antologiile internaționale paradoxiste editate: Mircea Monu, Ion Soare, Doru Moțoc, Marian Barbu, Janet Nica, G. Niculescu, Eugen Evu, Ovidiu Bufnila, Șerban Codrin, etc.”, scrie în 2004 autorul. ( Recent, am avut onoarea de a edita în țară cartea în tandem cu el, „Ziceri și deziceri”) ..

### „Badea-al meu peste Ocean”...!?

Cum eu sunt omul care extrag un sens poetic din tot ceea ce numim „existență”, tulburător îmi pare că, între ardelenii „destinului” său de exilant, aflăm dintr-un interviu excelenta jurnalistă și eseistă Silvia Constantinescu, cândva salariată la Casa de Creație din Deva (!), emigrată și d-sa în 1977, în Suedia,( editoare a revistei „Curierul românesc”, membră a Academiei Americane,ș.a.) prof. univ. Florentin Smarandache – recent nominalizat pentru premiul Nobel – îi evocă și pe Ioan Nicoară ( recent l-am cunoscut la...vila Panorama , din Țintutul Pădurenilor, n ), ( care avea să îl ajute atunci când s-a stabilit în State...Un alt paradox, ar fi că acest român- american cu totul neobișnuit, a păstrat intact ancestralul cult al familiei ( celula de bază...), cu toate că a ...fraternizat” cu toate meridianele și paralele lumii, literalmente...rar găsindu-i un precedent în odiseea emigranților...F.Sm. evocă mereu regăsirile, reîntregirea Familiei, sintagma aceasta rămâne – din nefericire- ceva tragic – pe ...contrasens mioritic,...și în actualul EXOD ( de creiere și forțe de muncă) al românilor, amintindu-l pe cel al evreilor ...De fapt, care ar fi definiția proprie azi, dramatic explodată după 1989 și inflamabilă după 2010...: Diaspora sau Exil ? Exil interior

transferat în macro- exil global? E de meditat asupra acestui straniu și CICLIC exod, amintindu-l pe cel deja ...ancestral pentru omenire : exilul , dispersarea evreilor după exilul Babilonian!

( În DEX, se cere o redefinire mai explicită și de- politizată, a termenului : „ pedepsit cu exilul, izgonit ( alungat, n) din țara sa, aflat în exil; surghiunit ( termen turcit, n!) dar și „ retras, izolat”, în sensul figurativ)...

Aș spune că acest multiseclar „ exil interior” al românilor,...este sforțat la export, ne auto-exilăm și cu aceasta Națiunea pierde sânge- creiere- suflet...iată ce dacă nu ar fi de plâns, ar fi ...de râsul lumii. Am ascultat stupefiat, la un moment folcloric...un fel de „ folclor nou”, în care autoarea, prietenă a mea, și căreia i-am editat o carte de versuri, cântăreață, întocmise un text ce îl evoca pe „ badea-al meu peste Ocean”...!?, iubita, rămasă acasă, doinind de jale, of și auleu, pentru a-l „ descânta” pe badea emigrat la îndemnul „ conducerii reformiste „ de azi (...), la munci transoceanice, deoarece în **propria-NE** țară e haos, e jale și doinire tânguitoare, amintindu-l pe Octavian Goga, poetul pătimirii noastre, în cutremurătorul poem didactic „ Oltul) ...Oare ne este dat –pre-destinat, Florentine, să înțelegem doar DE DEPARTE, starea de jale a neamului nostru de la Carpați și Dunăre ...Uneori am meditat la acest „ (pre) destin, ca la ceva ciclic, un fel de „ conspirație” a precesiunii în dimensiunea Interconetion (!) al fractalilor – entități care suntem...Mate- meta- fizicianul ( de ce ce nu astro- fizicianul? ) Florentin Smarandache, v-ar putea explica mai bine ce vreau să insinuez !



### **Reîntregirea Familiei ?!**

...Fie că înțelegem diaspora pe grecește, ori Exilul, pe neo- latinește, vai nouă, o înțelegem dramatic, nu mioritic, ci manoleic ! mai abitir ca în alte „ etape” istorice, azi..

Oare ce va fi pentru omenimea din Exilul ei cosmic, mitologizat (...), acea sperată prin milenii „ Reîntregirea Familiei”, promisă de religie ?

### **Unde ne este ACASA ?**

„Ne-am întâlnit la aeroportul din Phoenix, ( Arizona) și doua ziare din Phoenix au scris despre venirea lor” îmi dă știre cu bucurie Florentin, confratele nostru de peste Ocean, dacă vreți din Țara Făgăduinței, pământul de „sub un alt cer...sub Luceafărul de Dimineață”, cum scriseră profeții .. În două imagini, cineva a immortalizat clipa...

## Un poem pentru Florentin

*Moto : „ Le sens du non-sens) ( Florentin Smarandache)*

Frate Florentin, ai observat comportamentul de albine în rut-ul roirii, al cuvintelor, ca al electronilor captivi pe orbita ecuației lui Niels Bohr ?  
Ai văzut cum stolul de grauri asupra lanului de grâu de sub corbi, își schimbă brusc direcția ca și cum este un unic organism ?  
Ai observat cum râurile României duc visul izvoarelor montane, vorbind cerului prin mării și triști poeți geniali?  
Cum se structurează poezia în formă de faguri?  
Cum uterul amintește amforele temponauților ?  
Cum Brâncuși îl plagiază în oglindă pe Endimion?  
Cum poezia în devenire este de fapt o mulțime reductivă de „ cuvinte – cheie”?  
Cum sunt tot mai rari Înainte- mergătorii?  
Cum s-a subțiat nadirul din orizontul vizibil, văzduhul, Duh Văzut ?  
Cum au zidit ferestrele rebelii străvechii religii sub stigma lui Negru Vodă?  
Cum sfâșie viscolul getic draperiile, catapeteasma Codrului „frate cu românul” ?  
Cum dăm sânge lumii, uitându-ni-l pe-al nostru?  
Cum aorta mea – aidoma Streiului, pulsează săpând artere colaterale, ca divinitatea ?  
Cum originea sacrifică, pentru a regenera ?  
Cum descălecările ne-au schilodit de pe tancuri ?  
Cum cele șapte Frici ale lui Popper, sunt Una singură: frica de viață?  
Cum se autodeochează cei exoftalmici ?  
Cum nu ne înțelegem decât post- mortem, geniile?  
Cum viclenia grecească în zadar l-a învins pe Xerxes, în zadar biciuise el Marea !  
Cum Țștia ne împing în groapa comună a metafizicii?  
Cum au intrat în metastază colorismul psihedelicilor, complice cu Monștrii Sacri ?  
Cum exclamația „ Tii kallos”! ( Ce frumos este ! ) s-a corupt în barbarismul autohtonilor, însemnând ticălos ?  
Cum, cu dreptatea Rea, românilor li se fură premiile mondiale, prin efracție, așa cum Einstein a furat din Babilon și Egipt ? ...  
Ce a zis francezul, anume că fiecare țară își are hoții și criminalii pe care și-i merită?  
Vae victis ! Oare este ceva mai cumplit?  
Etcaetera....

Eugen Evu